HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a opta)

4 octombrie 2024*

„Trimitere preliminară – Protecția datelor cu caracter personal – Regulamentul (UE) 2016/679 – Articolul 82 alineatul (1) – Dreptul la despăgubiri și răspunderea – Prelucrare ilegală a datelor – Încălcarea dreptului la protecția datelor cu caracter personal – Noțiunea de «prejudiciu» – Repararea unui prejudiciu moral sub forma prezentării de scuze – Admisibilitate – Principiul efectivității – Aprecierea formei și a nivelului despăgubirii – Luare în considerare eventuală a atitudinii și a motivației operatorului”

În cauza C-507/23,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Augstākā tiesa (Senāts) (Curtea Supremă, Letonia), prin decizia din 7 august 2023, primită de Curte la 8 august 2023, în procedura

A

împotriva

Patērētāju tiesību aizsardzības centrs,

CURTEA (Camera a opta),

compusă din domnul N. Piçarra, președinte de cameră, și domnii N. Jääskinen (raportor) și M. Gavalec, judecători,

avocat general: domnul M. Szpunar,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

– pentru guvernul leton, de J. Davidoviča și K. Pommere, în calitate de agenți;

– pentru Comisia Europeană, de A. Bouchagiar, H. Kranenborg și I. Naglis, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

* Limba de procedură: letona.

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 82 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO 2016, L 119, p. 1, denumit în continuare „RGPD”).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între A, pe de o parte, și Patērētāju tiesību aizsardzības centrs (Centrul pentru Protecția Drepturilor Consumatorilor, Letonia) (denumit în continuare „PTAC”), pe de altă parte, în legătură cu repararea prejudiciului moral pe care reclamantul din litigiul principal afirmă că l-a suferit ca urmare a prelucrării unora dintre datele sale cu caracter personal de către PTAC, fără autorizație din partea sa.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

3 Considerentele (1), (75), (85), (146) și (148) ale RGPD au următorul cuprins:

„(1) Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal este un drept fundamental. Articolul 8 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene («carta») și articolul 16 alineatul (1) din [TFUE] prevăd dreptul oricărei persoane la protecția datelor cu caracter personal care o privesc.

[…]

(75) Riscul pentru drepturile și libertățile persoanelor fizice, prezentând grade diferite de probabilitate de materializare și de gravitate, poate fi rezultatul unei prelucrări a datelor cu caracter personal care ar putea genera prejudicii de natură fizică, materială sau morală, în special în cazurile în care: prelucrarea poate conduce la […] compromiterea reputației, […] sau la orice alt dezavantaj semnificativ de natură economică sau socială; persoanele vizate ar putea fi private de drepturile și libertățile lor sau împiedicate să-și exercite controlul asupra datelor lor cu caracter personal; […]

[…]

(85) Dacă nu este soluționată la timp și într-un mod adecvat, o încălcare a securității datelor cu caracter personal poate conduce la prejudicii fizice, materiale sau morale aduse persoanelor fizice, cum ar fi pierderea controlului asupra datelor lor cu caracter personal sau limitarea drepturilor lor, […] compromiterea reputației, […] sau orice alt dezavantaj semnificativ de natură economică sau socială adus persoanei fizice în cauză. […]

[…]

(146) Operatorul sau persoana împuternicită de operator ar trebui să plătească despăgubiri pentru orice prejudiciu pe care o persoană îl poate suferi ca urmare a unei prelucrări care încalcă prezentul regulament. […] Conceptul de prejudiciu ar trebui interpretat în sens larg, din perspectiva jurisprudenței Curții de Justiție, într-un mod care să reflecte pe deplin obiectivele prezentului regulament. Această dispoziție nu aduce atingere niciunei cereri de despăgubire care rezultă din încălcarea altor norme din dreptul Uniunii sau din dreptul intern. […] Persoanele vizate ar trebui să primească despăgubiri integrale și eficace pentru prejudiciul pe care le-au suferit. […]

[…]

(148) Pentru a consolida respectarea aplicării normelor prevăzute în prezentul regulament, ar trebui impuse sancțiuni, inclusiv amenzi administrative, pentru orice încălcare a prezentului regulament […]. Cu toate acestea, ar trebui să se ia în considerare în mod corespunzător natura, gravitatea și durata încălcării, caracterul deliberat al încălcării, acțiunile întreprinse pentru a reduce prejudiciul cauzat, gradul de răspundere […] și orice alt factor agravant sau atenuant. […]”

4 Articolul 1 din acest regulament, intitulat „Obiect și obiective”, prevede la alineatul (2):

„Prezentul regulament asigură protecția drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice și în special a dreptului acestora la protecția datelor cu caracter personal.”

5 Articolul 4 din regulamentul menționat, intitulat „Definiții”, prevede:

„În sensul prezentului regulament:

1. «date cu caracter personal» înseamnă orice informații privind o persoană fizică identificată sau identificabilă («persoana vizată»); […]

[…]

7. «operator» înseamnă persoana fizică sau juridică, autoritatea publică, agenția sau alt organism care, singur sau împreună cu altele, stabilește scopurile și mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal; […]

[…]

12. «încălcarea securității datelor cu caracter personal» înseamnă o încălcare a securității care duce, în mod accidental sau ilegal, la distrugerea, pierderea, modificarea, sau divulgarea neautorizată a datelor cu caracter personal transmise, stocate sau prelucrate într-un alt mod, sau la accesul neautorizat la acestea;

[…]”

6 Articolul 6 din același regulament, intitulat „Legalitatea prelucrării”, prevede la alineatul (1) că prelucrarea datelor cu caracter personal este legală numai dacă și în măsura în care se aplică cel puțin una dintre condițiile pe care le enumeră.

7 Capitolul VIII din RGPD, intitulat „Căi de atac, răspundere și sancțiuni”, cuprinde articolele 77-84 din acesta.

8 Articolul 82 din acest regulament, intitulat „Dreptul la despăgubiri și răspunderea”, prevede la alineatele (1) și (2):

„(1) Orice persoană care a suferit un prejudiciu material sau moral ca urmare a unei încălcări a prezentului regulament are dreptul să obțină despăgubiri de la operator sau de la persoana împuternicită de operator pentru prejudiciul suferit.

(2) Orice operator implicat în operațiunile de prelucrare este răspunzător pentru prejudiciul cauzat de operațiunile sale de prelucrare care încalcă prezentul regulament. […]”

9 Articolul 83 din RGPD, intitulat „Condiții generale pentru impunerea amenzilor administrative”, prevede la alineatul (2):

„[…] Atunci când se ia decizia dacă să se impună o amendă administrativă și decizia cu privire la valoarea amenzii administrative în fiecare caz în parte, se acordă atenția cuvenită următoarelor aspecte:

(a) natura, gravitatea și durata încălcării, ținându-se seama de natura, domeniul de aplicare sau scopul prelucrării în cauză, precum și de numărul persoanelor vizate afectate și de nivelul prejudiciilor suferite de acestea;

(b) dacă încălcarea a fost comisă intenționat sau din neglijență;

(c) orice acțiuni întreprinse de operator sau de persoana împuternicită de operator pentru a reduce prejudiciul suferit de persoana vizată;

[…]

(k) orice alt factor agravant sau atenuant aplicabil circumstanțelor cazului, cum ar fi beneficiile financiare dobândite sau pierderile evitate în mod direct sau indirect de pe urma încălcării.”

10 Articolul 84 din acest regulament, intitulat „Sancțiuni”, prevede la alineatul (1):

„Statele membre stabilesc normele privind alte sancțiunile aplicabile în caz de încălcare a prezentului regulament, în special pentru încălcări care nu fac obiectul unor amenzi administrative în temeiul articolului 83, și iau toate măsurile necesare pentru a garanta faptul că acestea sunt puse în aplicare. Sancțiunile respective sunt eficace, proporționale și disuasive.”

Dreptul leton

11 Articolul 14, intitulat „Stabilirea reparării prejudiciului moral” din Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likums (Legea privind răspunderea patrimonială a autorităților publice) din 2 iunie 2005 (*Latvijas Vēstnesis*, 2005, nr. 96), în versiunea aplicabilă litigiului principal (denumită în continuare „Legea din 2005”), prevede:

„1. Obligația de reparare a prejudiciului moral se stabilește în funcție de importanța drepturilor și intereselor protejate de lege cărora li s-a adus atingere și de gravitatea încălcării în cauză, având în

vedere temeinicia și motivele de fapt și de drept ale faptei săvârșite de autoritate, comportamentul și partea de răspundere ce revine victimei, precum și celelalte circumstanțe relevante în cauză.

2. Prejudiciul moral se repară prin punerea în situația anterioară producerii prejudiciului sau, în cazul imposibilității totale sau parțiale ori în cazul în care o astfel de reparație este insuficientă, prin prezentarea de scuze sau prin plata unei despăgubiri adecvate.

3. În cazul în care autoritatea sau instanța, după evaluarea împrejurărilor cauzei, consideră că atingerea adusă drepturilor sau intereselor protejate de lege ale unei persoane nu este gravă, scuzele scrise sau publice pot constitui singura reparație sau o reparație complementară a prejudiciului moral.

4. Reparația pentru prejudiciul moral poate fi stabilită la maximum 7 000 de euro. În cazul unui prejudiciu moral grav, reparația poate fi stabilită la maximum 10 000 de euro; cu toate acestea, în cazul unei atingeri aduse vieții sau al unei vătămări deosebit de grave a sănătății, valoarea maximă a reparației poate fi stabilită la maximum 30 000 de euro."

Litigiul principal și întrebările preliminare

12 Reclamantul din litigiul principal este cunoscut în Letonia ca fiind un jurnalist expert în domeniul automobilelor.

13 În cadrul unei campanii de sensibilizare a consumatorilor cu privire la riscurile la care se expun cu ocazia cumpărării unui vehicul de ocazie, PTAC a difuzat pe mai multe site-uri internet o secvență video ce, printre altele, punea în scenă un personaj care îl imita pe reclamantul din litigiul principal, fără consimțământul acestuia din urmă.

14 În pofida opoziției exprimate de reclamant cu privire la realizarea și la difuzarea secvenței video respective, aceasta a rămas disponibilă online. În plus, PTAC a respins cererile sale exprese având ca obiect încetarea acestei difuzări și repararea prejudiciului pentru atingerea adusă reputației sale.

15 Reclamantul din litigiul principal a sesizat atunci administratīvā rajona tiesa (Tribunalul Administrativ Districtual, Letonia), solicitând, pe de o parte, constatarea nelegalității acțiunilor PTAC, care constau în utilizarea și difuzarea datelor sale cu caracter personal fără autorizație, precum și, pe de altă parte, obținerea reparării prejudiciului său moral, sub forma prezentării unor scuze și a unei despăgubiri de 2 000 de euro. După ce a declarat nelegale acțiunile respective, instanța menționată a dispus ca PTAC să pună capăt acestora din urmă și să prezinte scuze publice reclamantului, precum și să îi plătească o despăgubire de 100 de euro pentru repararea prejudiciului moral suferit.

16 Prin hotărârea din 20 mai 2023, Administratīvā apgabaltiesa (Curtea Administrativă Regională, Letonia), care s-a pronunțat în apel, a confirmat caracterul nelegal al prelucrării datelor cu caracter personal efectuate de PTAC, în temeiul articolului 6 din RGPD, și a dispus încetarea acestui comportament, precum și publicarea unor scuze pe site-urile internet care au difuzat secvența video, în temeiul articolului 14 din Legea din 2005. În schimb, această instanță a respins cererea de acordare a unei despăgubiri pecuniare a prejudiciului moral suferit de reclamantul din litigiul principal. În această privință, ea a considerat printre altele că încălcarea săvârșită nu era gravă, pentru motivul că secvența video avea drept scop îndeplinirea unei sarcini care servește un

interes public, iar nu compromiterea reputației, a onoarei și a demnității acestui reclamant. În plus, ea a apreciat că această încălcare se datora faptului că PTAC a interpretat greșit dispozițiile legale care aveau un caracter complex.

17 În recursul formulat la Augstākā tiesa (Senāts) (Curtea Supremă, Letonia), care este instanța de trimitere în prezenta cauză, reclamantul din litigiul principal contestă această hotărâre în măsura în care despăgubirea pecuniară a prejudiciului său moral a fost refuzată. Acesta arată în esență că instanța de apel a săvârșit erori în aprecierea gravității încălcării drepturilor sale și în evaluarea prejudiciului care decurge din aceasta din urmă. El susține de asemenea că o despăgubire sub forma prezentării de scuze nu este nici echitabilă, nici adecvată în raport cu articolul 82 din RGPD.

18 În primul rând, instanța de trimitere consideră, în lumina Hotărârii din 4 mai 2023, Österreichische Post (Prejudiciu moral legat de prelucrarea datelor cu caracter personal) (C-300/21, denumită în continuare „Hotărârea Österreichische Post”, EU:C:2023:370), că articolul 82 din RGPD nu permite să se dispună o despăgubire pentru încălcarea acestui regulament fără să se fi caracterizat în prealabil un prejudiciu cauzat prin această încălcare. În opinia sa, în speță, instanța de apel a încălcat acest articol 82 prin faptul că a dispus o astfel de despăgubire fără să fi constatat o atingere adusă reputației, onoarei și demnității reclamantului din litigiul principal. În acest context, instanța menționată urmărește să stabilească dacă, în lumina articolului 1 alineatul (2) din RGPD, precum și a considerentelor (75), (85) și (146) ale acestuia, o prelucrare ilegală a datelor cu caracter personal poate constitui, în sine, o încălcare a dreptului fundamental la protecția acestor date, astfel cum este garantat de articolul 8 alineatul (1) din cartă, și, prin urmare, poate constitui un „prejudiciu” în sensul articolului 82 menționat, inclusiv în cazul în care nu se stabilește nicio atingere adusă reputației, onoarei sau demnității persoanei vizate.

19 În al doilea rând, instanța de trimitere ridică problema despăgubirii adecvate a unui prejudiciu moral în temeiul articolului 82 alineatul (1) din RGPD, astfel cum a fost interpretat în Hotărârea din 4 mai 2023, Österreichische Post (C-300/21, EU:C:2023:370). Aceasta urmărește să afle dacă obligația de a prezenta scuze persoanei vătămate, care, în dreptul leton, poate constitui o formă de despăgubire autonomă sau complementară, poate, în anumite cazuri, să fie considerată o despăgubire suficientă, în raport cu acest articol 82 alineatul (1).

20 În al treilea și ultimul rând, această instanță ridică problema, având în vedere punctul 58 din Hotărârea Österreichische Post, dacă articolul 82 alineatul (1) din RGPD permite să se ia în considerare, pentru a aprecia forma și nivelul despăgubirilor datorate în acest temei, împrejurări care însoțesc sau chiar justifică acțiunile autorului încălcării dispozițiilor acestui regulament.

21 În aceste condiții, Augstākā tiesa (Senāts) (Curtea Supremă) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Articolul 82 alineatul (1) din [RGPD] trebuie interpretat în sensul că prelucrarea ilicită a datelor cu caracter personal, ca încălcare a acestui regulament, poate constitui în sine o atingere nejustificată adusă dreptului subiectiv al unei persoane la protecția datelor sale și un prejudiciu cauzat persoanei respective?

2) Articolul 82 alineatul (1) din [RGPD] trebuie interpretat în sensul că permite, în cazul în care nu există nicio posibilitate de restabilire a situației anterioare producerii prejudiciului, stabilirea obligației de a prezenta scuze drept singura despăgubire pentru prejudiciul moral?

3) Articolul 82 alineatul (1) din [RGPD] trebuie interpretat în sensul că permite ca împrejurări care denotă intenția și motivația operatorului (de exemplu, necesitatea de a îndeplini o sarcină de interes public, lipsa intenției de a-i cauza prejudicii persoanei sau dificultăți în înțelegerea cadrului juridic) să justifice stabilirea unei despăgubiri mai reduse pentru prejudiciul menționat?"

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare

22 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 82 alineatul (1) din RGPD, citit în lumina articolului 8 alineatul (1) din cartă, trebuie interpretat în sensul că o încălcare a dispozițiilor acestui regulament este suficientă, în sine, pentru a constitui un „prejudiciu" în sensul acestui articol 82 alineatul (1).

23 Articolul 82 alineatul (1) din RGPD prevede că „[o]rice persoană care a suferit un prejudiciu material sau moral ca urmare a unei încălcări a prezentului regulament are dreptul să obțină despăgubiri de la operator sau de la persoana împuternicită de operator pentru prejudiciul suferit".

24 Curtea a interpretat în mod repetat acest articol 82 alineatul (1) în sensul că simpla încălcare a regulamentului menționat nu este suficientă pentru a conferi un drept la despăgubiri în acest temei, din moment ce existența unui „prejudiciu", material sau moral, sau a unui „prejudiciu" care a fost „suferit" constituie una dintre condițiile dreptului la despăgubiri prevăzut de această dispoziție, pe lângă existența unei încălcări a dispozițiilor regulamentului menționat și a unei legături de cauzalitate între acest prejudiciu și această încălcare, cele trei condiții fiind cumulative. Astfel, persoana care solicită repararea unui prejudiciu moral în temeiul acestei dispoziții este obligată să dovedească nu numai încălcarea aceluiași regulament, ci și că această încălcare i-a cauzat efectiv un asemenea prejudiciu [a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 mai 2023, Österreichische Post, C-300/21, EU:C:2023:370, punctele 32, 33, 42 și 50, Hotărârea din 20 iunie 2024, Scalable Capital, C-182/22 și C-189/22, EU:C:2024:531, punctele 41 și 42, precum și Hotărârea din 20 iunie 2024, PS (Adresă eronată), C-590/22, EU:C:2024:536, punctele 22, 24, 25 și 27].

25 Întrucât aceste trei condiții cumulative sunt necesare și suficiente pentru a avea un drept la despăgubiri, în sensul articolului 82 alineatul (1) din RGPD (Hotărârea din 14 decembrie 2023, Gemeinde Ummendorf, C-456/22, EU:C:2023:988, punctul 14), acest drept nu poate fi condiționat de demonstrarea suplimentară a faptului că persoana vizată, astfel cum este definită la articolul 4 punctul 1 din acest regulament, a suferit o atingere nejustificată adusă interesului juridic pe care același regulament urmărește să îl protejeze, și anume dreptul unei astfel de persoane la protecția datelor sale cu caracter personal.

26 În plus, Curtea a subliniat că, chiar dacă dispoziția din RGPD care a făcut obiectul unei încălcări ar acorda drepturi persoanelor fizice, o asemenea încălcare nu poate fi, în sine, un „prejudiciu moral" în sensul acestui regulament și nu poate justifica un drept la despăgubiri în acest temei, întrucât regulamentul menționat impune îndeplinirea și a celorlalte două condiții ale acestui drept menționate la punctul 24 din prezenta hotărâre (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 aprilie 2024, juris, C-741/21, EU:C:2024:288, punctul 40).

27 Această interpretare a articolului 82 alineatul (1) din RGPD este confirmată de considerentele (75), (85) și (146) ale acestuia. Astfel, reiese din considerentele menționate, în primul rând, că producerea unui prejudiciu în cadrul unei astfel de prelucrări nu este decât potențială, în al doilea rând, că o încălcare a RGPD nu determină în mod necesar un prejudiciu și, în al treilea rând, că trebuie să existe o legătură de cauzalitate între încălcarea în cauză și prejudiciul suferit de persoana vizată pentru a întemeia un drept la despăgubiri (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 mai 2023, Österreichische Post, C-300/21, EU:C:2023:370, punctul 37).

28 Interpretarea menționată este astfel de natură să garanteze protecția datelor cu caracter personal ca drept fundamental consacrat la articolul 8 alineatul (1) din cartă, la care face trimitere considerentul (1) al RGPD.

29 Având în vedere motivele care precedă, trebuie să se răspundă la prima întrebare că articolul 82 alineatul (1) din RGPD, citit în lumina articolului 8 alineatul (1) din cartă, trebuie interpretat în sensul că o încălcare a dispozițiilor regulamentului menționat nu este suficientă, în sine, pentru a constitui un „prejudiciu” în sensul acestui articol 82 alineatul (1).

Cu privire la a doua întrebare

30 Prin intermediul celei de a doua întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 82 alineatul (1) din RGPD trebuie interpretat în sensul că prezentarea unor scuze poate constitui o despăgubire adecvată a unui prejudiciu moral în temeiul dispoziției menționate, în special atunci când este imposibilă restabilirea situației anterioare producerii acestui prejudiciu.

31 Conform unei jurisprudențe constante, revine ordinii juridice interne a fiecărui stat membru atribuția de a stabili, în temeiul principiului autonomiei procedurale, modalitățile procedurale ale acțiunilor în justiție destinate să asigure apărarea drepturilor justițiabililor, cu condiția însă ca acestea să nu fie mai puțin favorabile decât cele aplicabile unor situații similare supuse dreptului intern (principiul echivalenței) și să nu facă imposibilă în practică sau excesiv de dificilă exercitarea drepturilor conferite de dreptul Uniunii (principiul efectivității) (Hotărârea din 4 mai 2023, Österreichische Post, C-300/21, EU:C:2023:370, punctul 53, precum și Hotărârea din 20 iunie 2024, Scalable Capital, C-182/22 și C-189/22, EU:C:2024:531, punctul 32).

32 În speță, din moment ce RGPD nu conține nicio dispoziție care să aibă ca obiect definirea normelor privind evaluarea daunelor interese datorate în temeiul dreptului la despăgubiri consacrat la articolul 82 din acest regulament, instanțele naționale trebuie, în acest scop, să aplice normele interne ale fiecărui stat membru referitoare la întinderea despăgubirii pecuniare, în măsura în care principiile echivalenței și efectivității dreptului Uniunii sunt respectate [a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 mai 2023, Österreichische Post, C-300/21, EU:C:2023:370, punctele 54 și 59, Hotărârea din 20 iunie 2024, Scalable Capital, C-182/22 și C-189/22, EU:C:2024:531, punctele 27 și 33, precum și Hotărârea din 20 iunie 2024, PS (Adresă eronată), C-590/22, EU:C:2024:536, punctul 40].

33 În această privință, în ceea ce privește respectarea acestui principiu al echivalenței, Curtea nu dispune de niciun element de natură să indice că principiul menționat ar putea avea o incidență concretă în prezentul litigiu principal.

34 În ceea ce privește respectarea acestui principiu al efectivității, funcția exclusiv compensatorie a dreptului la despăgubiri prevăzut la articolul 82 din RGPD implică faptul că criteriile de evaluare a despăgubirii datorate în temeiul acestui articol trebuie stabilite în cadrul ordinii juridice a

fiecărui stat membru, cu condiția ca o astfel de despăgubire să fie integrală și eficace, fără a fi necesar, în vederea unei astfel de compensații integrale, să se impună plata unor daune interese punitive [a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 mai 2023, Österreichische Post, C-300/21, EU:C:2023:370, punctele 57 și 58, Hotărârea din 20 iunie 2024, Scalable Capital, C-182/22 și C-189/22, EU:C:2024:531, punctele 23, 24, 35, 36 și 43, precum și Hotărârea din 20 iunie 2024, PS (Adresă eronată), C-590/22, EU:C:2024:536, punctul 42].

35 Pe de altă parte, Curtea a admis că, în lipsa gravității prejudiciului suferit de persoana în cauză, o instanță națională poate să îl compenseze acordând persoanei vizate o despăgubire minimă, cu condiția ca această despăgubire să fie de natură să compenseze în mod integral acest prejudiciu suferit, aspect a cărui verificare este de competența acestei instanțe (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 iunie 2024, Scalable Capital, C-182/22 și C-189/22, EU:C:2024:531, punctul 46).

36 De asemenea, articolul 82 alineatul (1) din RGPD nu se opune ca prezentarea de scuze să poată constitui o reparare autonomă sau complementară a unui prejudiciu moral, astfel cum prevede în speță articolul 14 din Legea din 2005, cu condiția ca o astfel de formă de despăgubire să respecte principiile echivalenței și efectivității menționate, în special în măsura în care aceasta trebuie să permită compensarea integrală a prejudiciului moral care a fost suferit în mod concret ca urmare a încălcării acestui regulament, aspect a cărui verificare revine instanței naționale sesizate, în raport cu împrejurările fiecărei spețe.

37 Având în vedere motivele care precedă, trebuie să se răspundă la a doua întrebare că articolul 82 alineatul (1) din RGPD trebuie interpretat în sensul că prezentarea unor scuze poate constitui o despăgubire adecvată a unui prejudiciu moral în temeiul acestei dispoziții, în special atunci când este imposibil să se restabilească situația anterioară producerii prejudiciului respectiv, cu condiția ca această formă de despăgubire să fie de natură să compenseze integral prejudiciul suferit de persoana vizată.

Cu privire la a treia întrebare

38 Prin intermediul celei de a treia întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 82 alineatul (1) din RGPD trebuie interpretat în sensul că se opune ca atitudinea și motivația operatorului să poată fi luate în considerare pentru a acorda, dacă este cazul, persoanei vizate o despăgubire inferioară prejudiciului pe care l-a suferit în mod concret.

39 În primul rând, reiese din articolul 83 din RGPD, interpretat în lumina considerentului (148) al acestuia, că, pentru a decide dacă este necesar să se impună o amendă administrativă și pentru a determina cuantumul acesteia, trebuie să se țină seama în special de criterii referitoare la atitudinea și la motivația operatorului, cu titlu de „factor agravant sau atenuant”. În schimb, aceste criterii nu sunt menționate la articolul 82 din regulamentul menționat, nici de altfel în considerentul (146) al acestuia, care privește în mod specific dreptul la despăgubiri prevăzut la articolul 82 menționat.

40 Lipsa unei referiri la astfel de criterii se justifică prin faptul că articolul 82 din RGPD îndeplinește o funcție exclusiv compensatorie, întrucât o despăgubire, în special pecuniară, întemeiată pe acest articol 82 trebuie să permită compensarea integrală a prejudiciului suferit, spre deosebire de alte dispoziții din acest regulament care figurează de asemenea în capitolul VIII din acesta, și anume articolele 83 și 84, care au, la rândul lor, o finalitate în esență punitivă, întrucât permit aplicarea

unor amenzi administrative și, respectiv, a altor sancțiuni [a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 mai 2023, Österreichische Post, C-300/21, EU:C:2023:370, punctele 38 și 40, Hotărârea din 20 iunie 2024, Scalable Capital, C-182/22 și C-189/22, EU:C:2024:531, punctul 22].

41 În consecință, având în vedere diferențele de redactare și de scopuri existente între articolul 82 din RGPD, interpretat în lumina considerentului (146) al acestuia, și articolul 83 din regulamentul menționat, interpretat în lumina considerentului (148) al acestuia, nu se poate considera că criteriile de evaluare enunțate în mod specific la acest articol 83 sunt aplicabile *mutatis mutandis* în cazul acestui articol 82 [Hotărârea din 20 iunie 2024, PS (Adresă eronată), C-590/22, EU:C:2024:536, punctul 43 și jurisprudența citată]. Această constatare este valabilă în special pentru determinarea cuantumul daunelor interese datorate pentru repararea unui prejudiciu în temeiul articolului 82 menționat [a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 iunie 2024, PS (Adresă eronată), C-590/22, EU:C:2024:536, punctele 39 și 44], precum și, mai general, pentru determinarea formei, pecuniare sau de altă natură, și a nivelului unei astfel de despăgubiri.

42 În al doilea rând, funcția exclusiv compensatorie a dreptului la despăgubiri prevăzut la articolul 82 alineatul (1) din RGPD se opune ca gradul de gravitate și eventualul caracter intenționat al încălcării acestui regulament săvârșite de operator să fie luate în considerare în scopul reparării unui prejudiciu în temeiul acestei dispoziții (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 iunie 2024, Scalable Capital, C-182/22 și C-189/22, EU:C:2024:531, punctele 28-30).

43 Având în vedere funcția exclusiv compensatorie și nepunitivă îndeplinită de acest drept la despăgubiri, gravitatea unei astfel de încălcări nu poate influența cuantumul daunelor interese acordate în temeiul acestui articol 82 alineatul (1), iar acest cuantum nu poate fi stabilit la un nivel care să depășească compensarea integrală a prejudiciului [a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 iunie 2024, PS (Adresă eronată), C-590/22, EU:C:2024:536, punctul 41 și jurisprudența citată]. Doar prejudiciul suferit în mod concret de persoana în cauză trebuie luat în considerare pentru stabilirea cuantumului unei astfel de despăgubiri pecuniare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 aprilie 2024, juris, C-741/21, EU:C:2024:288, punctul 64).

44 De asemenea, funcția exclusiv compensatorie a articolului 82 alineatul (1) menționat nu ar fi respectată dacă atitudinea și motivația operatorului ar fi luate în considerare pentru a stabili forma despăgubirii acordate în temeiul acestei dispoziții sau pentru a acorda o despăgubire de un „nivel inferior” compensației integrale pentru prejudiciul suferit de persoana vizată, astfel cum are în vedere instanța de trimitere în prezenta cauză.

45 Având în vedere motivele care precedă, trebuie să se răspundă la a treia întrebare că articolul 82 alineatul (1) din RGPD trebuie interpretat în sensul că se opune ca atitudinea și motivația operatorului să poată fi luate în considerare pentru a acorda, dacă este cazul, persoanei vizate o despăgubire inferioară în raport cu prejudiciul pe care l-a suferit în mod concret.

Cu privire la cheltuielile de judecată

46 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a opta) declară:

1) **Articolul 82 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), citit în lumina articolului 8 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,**

   trebuie interpretat în sensul că

   o încălcare a dispozițiilor regulamentului menționat nu este suficientă, în sine, pentru a constitui un „prejudiciu” în sensul acestui articol 82 alineatul (1).

2) **Articolul 82 alineatul (1) din Regulamentul 2016/679**

   trebuie interpretat în sensul că

   prezentarea unor scuze poate constitui o despăgubire adecvată a unui prejudiciu moral în temeiul acestei dispoziții, în special atunci când este imposibil să se restabilească situația anterioară producerii prejudiciului respectiv, cu condiția ca această formă de despăgubire să fie de natură să compenseze integral prejudiciul suferit de persoana vizată.

3) **Articolul 82 alineatul (1) din Regulamentul 2016/679**

   trebuie interpretat în sensul că

   se opune ca atitudinea și motivația operatorului să poată fi luate în considerare pentru a acorda, dacă este cazul, persoanei vizate o despăgubire inferioară în raport cu prejudiciul pe care l-a suferit în mod concret.

Semnături